

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXV. Gratiae sanitatum, aliaque beneficia, quae supplices apud B. virg. Lindensem, in corpore rebusque exteris cumulatè solent referre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT XXV.

Gratia ſanitarum, aliaq. beneficia, qua ſupplices apud B. V. Lindenſem, in corpore, rebusq. exteris, cumulatè ſolent auferre.

Talia ac tanta ſupplicantium officia, majoribus longè muneribus ac beneficiis divinitus compenſantur, ut uerè de B. V. Lindenſi cani illud poſſit, quod de Sichemiſi (a) cecinit juſtus Lipſius.

Perge calame, perge laudes Virginis diffundere.

Illius qua peperit ſervatorem gentium;

Illius, qua pergit Orbi dare, donare munera.

Sanat agros animi, sanat agros etiam corporis

Quàm benigna in his uolensq. quàm potens & efficax,

Vu uideri? uideris noſtra, ſed mentè affer & fidem:

Illam pronam, & iſtam promptam.

Neque minus uerè ulurpari etiam poſſet, quod de B. V. Lauretanâ (b) Turſellinus aſſeruit: nam, loci religio ſanis corporibus, mentis ferè ſanitatem; aque, etiam morborum curationem impertit. Quocirca iam ea, quæ corporis ſunt, principio attingamus. Vix eſt ulla corporis, aut rerum ad uſum corporis requiſitarum calamitas, quæ non ſuam apud Tiliam Marianam reperit Panaceam, & quaſi confectum de rore aut ſucco Tiliæ, alexipharmacum. Uerè enim de illa canit in Menæis 19. Martii Eccleſia Græca: *Tu Divinum protuliſti VERBUM, quod per Te, in omni neceſſitate cultores tuos ſeruat.* (c) Ipſa, quæ toto Sacello uiſuntur, anathemata ac donaria, quid aliud ſunt, quàm ærumna-

(a) cap. 2. (b) lib. 1. cap. 2. (c) θεὸν γὰρ λόγον
ἐκκοφόμενος, τὸν διὰ σε, ρυάμενον πάσης ἀνάγκης, τῶς
τιμῶν ἰας σε.

ærumnarum morborumque ope Virginis depulso-
rum monumenta? Ordiamur ab ipso corporis hu-
mani uertice. Spectari adhuc possunt, uel in se iam
evoluti, uel sacculis indusi, capitis humani crines, seu
potius contorta conglomerataque inexplicabiles in
nodos capillitia. Ea uerò indicant non paucis san-
mortalibus illius generis morbos; qui sunt aliis po-
pulis terè ignoti, ita in Poloniâ, hoc est in partibus
Poloniæ, quæ sibi Russiæ appellationem iam olim
uendicarunt, plerumque orti, ac sædum in more
grassantes, Medicis quidem *Plica Polonica*; uulgò au-
tem *Gozdziec* uocari solent. Insolens, admodum
grave, nec minùs uarium ac multiplex mali generis
cui necdum tantâ Medentium industriâ, quæ certè
profuit reperta sunt remedia: Principio artus om-
nes, ac potissimum nervos, uenas, musculos, car-
nemque insuper, ac ipsa pervadens ossa, languore
& fastidium, intimis gravissimisque mixtum dol-
oribus, toto fundit corpore, ut ad insaniam plerum-
que, nec rarò ad ipsum mortales abducatur exitus
nisi tandem uel mali foras erumpente, in ipso cap-
itis uertice, quasi triumphans de humano
nere morbus sese ostenderit, & in intricatis, inter
implicatisque capillis, uictoriæ suæ trophea ex-
hiberet; ut qui eatenus *Gozdziec* uulgò dicebatur, in
Violtum uocari mereatur. Et uerò Triumphare
potest in illo, etiam ad aspectum factò capillitii
morbus, quia si capillitium radatur, aut etiam
latur, plerumque mors aut nihilo infelicior mor-
bus, cæcitas comitari solent. Cùm igitur in tam acer-
bo ac periculi plenissimo morbo, vix ullum ac hum-

ope remedium sit; non nisi ad DEVM, & Deiparam, etiam apud Lindam Marianam, tantopere ab iis locis, quibus uis mali regnat, disiunctam, recurrere mortales, & sanitati restitui, reuulsam que ab radice capillamentum, grati animi ergo, suspendere solent. Quid opus est Cephaleum, aliosque capitis humani cruciatus; quid oculorum, aurium, cæterorumque aruum uitia, aut æstus penitus depulsos, aut quadam quasi Tiliæ Marianæ umbrâ mitigatos, hinc memorare, cum & suis locis quædam percensa sint, & tam multa oculorum, aurium, & id genus membrorum, & argento, vel ære vel cerâ efficta, & ante Effigiem Deiparæ pendentia simulacra, nihil aliud sint, nisi manifesta beneficiorum & sanitarum per Deiparâ obtentam monumenta? Certe præter alias & argento solido votivas tabellas (quæ supra ducentas ac uicenas hodie numerantur, quarumque non pauca pedis geometrici longitudinem aut superant, aut proximè attingunt) pedes argentei, quorum aliqui longitudine ad cubitum prope accedunt, sunt plus quam uiceni, oculorum paria circiter septena: ut de manuum, cordium, aliorumque simulacris nihil memorem. Verùm nescio, quo pacto spectantium oculos, præ aliis etiam ex argento figuris atque anathematis, subalata claudorum fulcra, & quædam quasi grallæ, ad utrumque sacelli parietem, non exiguo pendentes numero, in sui contemplationem admirationemque rapiunt: sunt ea plus quam manifesta, diuinæ in pedum uitia beneficentiæ uestigia; quia ab iis ipsis, qui suscepto ad Lindam Marianam uoto claudi perreptarunt, & sanitate, uti experie-

tant,

rant, recepta, grallas & fulcra ad perpetuam rei memoriam, luxque in Deiparâ gratitudinis monumentum ibidem appenderunt. Quod si illorum quoque, qui facti ad Virginem Lindensem uoto, domi continuo perfanati sunt, fulcra Lindam delata suspensaque fuissent, quis ea locus caperet? Quam enim multi sunt, qui, ut in cæteris, ita & in hoc quoque malo, domi facti uoto, domi quoque perfanantur, ut necesse minimè habeant, fulcris Lindam ulque conniti? Qui si subinde è cera figuratos afferunt pedes, jam hi cum cæteris istiusmodi simulacris, non quidem in spongiam cum Ajace cujusdam, sed in Vulcanum incumbunt.

Cæterum ut & plurima sunt divinorum beneficiorum anathemata, & ipsa, quæ illis significaverunt beneficia, sanè quam maxima, quia tamen, quæ hactenus libata sunt, singulis fere obveniunt mortalibus, præ iis minus vulgò æstimantur, quæ in multis simul redundant; & jam, non instar stillæ, in singulos, sed instar nimbi cujusdam, si non in universos certè in plurimos devolvuntur. Interea jure censetur præclusos auræ pestilenti: atque epidemicæ, tum in ipsam Lindam, tum alibi terrarum aditus. Mortuorum enim plerique eam regionem, quæ Lindam Marianam proximè ambit, quoad memoriam humanam superat, nunquam eiusmodi contaminantur. Equidem superiore tempestate, cum Polonia & omnes ferè Regni Provincias id malum pervageretur, Linda ab eo semper immunis & eximia fuit, adeò ut Ciartius Anno M. DC. XXXVI. historiam Lindensem ab se scriptæ colophonem imponens, adje-

ceri

cerit ; Illud præterea miraculo non immeritò adscribendum, quod his superioribusq; temporibus, contagiosa pestilentia lue infectis, Marianæ Lindæ locus, etiamsi ad eundem innumera hominum multitudo conflueret, ab omni tamen infectionis periculo, manserit liber & immunis. Hoc ipsum nos quoque, de nostris hisce annis, tempestatibusque profiteri possumus. Nam proximo, qui præterit, anno, cum undique, potissimam uerò è vicino Ducatu, pestilens aura Lindam afflaret, nonquam tamen, quæ DEI benignitas fuit, perflavit. Non deerant ex amicis, cum Resselii tum alibi digentibus, qui & de periculo admodum uicino nos commone facerent ; & insuper nobis, adeoque civitati ipsi (ne quid è uicino detrimenti caperet) provide-remus, obsecrarent. Verebantur quippe, ne inter confertam multitudinem, quæ instante jam urgenteque periculo, ad B. V. Lindensem frequentissima recurrebat, aliqui de locis peste jam afflatis accederent, & simul nos, ac civitatem ita propinquam involverent. Neque metus, etsi quibusdam iusto altius infederat, omninò haustus ex uano erat. Contigit enim postmodum, adrepsisse clam nonnullos, ex locis illâ lue perstrictis ; imò & ad Sacrum Tribunal, & ad Divinam Mensam cæteris se miscuisse ; neque tamen cuiquam, (quæ DEI clementia fuit) uel tantillum afflicuere noxæ. Neque uerò ipse duntaxat Lindæ Marianæ locus, ab eo malo liber fuit, sed & alii, qui malo tam ferali obnoxii fuerunt, simul ac uota ad Deiparam Lindensem noncuparant, à malo servati, uel sibi facillè restituti ; plerique sunt. Civitas Heilsbergensis, ubi uis mali irrupit, & plateas

plateas etiam Templo Parochiali domosque vicinas populari cepit, Admodum R. D. Joannes Slichtenbergk Archipresbyter & Curio, suo & omnium suorum nomine, facto ad Deiparam Lindenleu uoto, quasi nervos grassanti jam malo incidit: ut et infimâ plebe admodum pauci, è civibus multò pauciores sublatis sint: ipse cum universa civitate uotus reus publicâ supplicationi institutâ, paullo post uotum exsolvit. Qua de re suo bono uberius (a)

CAPUT XXVI.

Beneficia & gratia animam concernentes, quae apud Lindam Marianam divinities tribui solent.

Magna est, in rebus ad salutem commodamque corporis pertinentibus, Deiparæ Lindenleu gratia mortales omnes beneficentia: sed in iis, quae animam concernunt, tantò etiam major, atque loquacior, quanto animus corpori antestat. Quibus autem beneficiorum salutem animi concernentibus, quod non eo loco ingenus humanum liberalissimè redundet? Cùm enim salus mortalium, in sola Deiparæ & Servatoris nostri gratiâ consistat; divina autem gratia, simul ac mortalium animis fuerit infusa, omnibus virtutum ornamentis (præsertim uerborum quæ Theologica uocantur, & totius architecturae spiritualis fundamentum ac basis sunt) animi eisdem condecorer atque stabiliat; non aliunde, sed à Deiparæ Lindenleu, etiam ad præsentissimum Deiparæ Lindenleu Asylum, quàm ab earundem virtutum prima quæ

(a) lib. 4. cap. 33.